

בבית המשפט העליון

רע"ב 5321/18

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

המבקש: מחמד אבו סרארי

נגד

המשיבים: 1. שירות בתי הסוהר - מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים מיום 02.07.2018 בעת"א 2617-03-18 שניתנה על ידי כבוד השופטת מ' ברנט

בשם המבקש: בעצמו

בשם המשיבים: עו"ד מיכל דניאלי

החלטה

1. מונחת לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים (עת"א 26117-03-18; השופטת מ' ברנט) – במסגרתו נדחתה עתירת המבקש, ונקבע כי החלטת משיב 1 (להלן: שירות בתי הסוהר) שלא לבטל את הגדרתו כמשויך לכנופיה אינה חורגת ממתחם הסבירות. בית המשפט הדגיש כי מדובר בהגדרה שנועדה להגן על המבקש, וכי אין בה כדי לפגוע באופן ממשי ביכולתו להשתלב בהליכים טיפוליים. לפיכך, שעה ששירות בתי הסוהר בחן את החומר החדש שהציג המבקש במהלך בירור העתירה, ולא מצא לשנות מהחלטתו – אין מקום להתערב בה.

2. המבקש – שאינו מיוצג, ואף ביקש כי ימונה לו "סניגור" – טוען כי בפסק הדין נפלו פגמים מהותיים, המצדיקים מתן רשות ערעור. לדבריו, במסגרת הליך שניהל בתקופת מאסר קודמת, בוטלה "רשימת הסכסוכים" המיוחסת לו, ולכן "לא יתכן

שהתנהלות המשיבים סבירה כאשר חזרו על רשימת סכסוכים שמבוטלת מאליה ושיוך ישן שאין שום הוכחה שהוא חי ופעיל". הוא סבור כי ראוי היה להעניק משקל רב יותר לתצהירים שהציג, מהם עולה כי ליריבי הכנופיה אליה הוא משויך אין כל סכסוך עמו – ולהפחית במשקל חוות הדעת המשטרית, שלא נתמכה בתצהיר מטעם הגורם שערך אותה, ולכן, לדעת המבקש, לא ניתן היה לברר "כיצד הגיע להערכות שלו". לבסוף, המבקש קובל על העדר "תוכניות הדרכה וטיפול להוצאת משוייכים לארגוני פשע", וטוען כי מחדל זה מוביל להסתמכות על מידע ישן ובלתי רלוונטי בנוגע לשיוכם של האסירים.

3. מנגד, שירות בתי הסוהר טוען כי דין בקשת רשות הערעור להידחות – על הסף, ולגופה. על הסף, משום שהטענות הנוגעות לטיב ומשקל הראיות לגבי השתייכות המבקש לכנופיה אינן מעוררות שאלה עקרונית, ואינן עומדות בקריטריונים למתן רשות ערעור על ההכרעה בעתירת אסיר. טענות אחרות אמנם נושאות אופי רחב יותר, אך הן הועלו לראשונה במסגרת בקשת רשות הערעור, ובטרם מוצו ההליכים לגביהן. לגופה, משום שאין בסיס להתערבות בהחלטת שירות בתי הסוהר, אשר התקבלה בהמלצת גורמי המקצוע ולאחר בחינת מלוא החומר הרלוונטי – לרבות התצהירים החדשים שהציג המבקש. לדידו, המבקש עודנו מקיים קשרים עם הכנופיה אליה הוא משויך, ומכאן שעדיין קיים צורך להגן עליו מפני אסירים המשתייכים לכנופיות יריבות. בהקשר זה, מעיר משיב 1 כי ההחלטה לגבי ביטול "רשימת הסכסוכים" של המבקש התקבלה בשנת 2010, ומטבע הדברים אין בה כדי להשפיע על תמונת המצב העכשווית. לבסוף, שירות בתי הסוהר מדגיש כי השיוך אינו פוגע אינהרנטית בזכויות המבקש – ומציין כי לאחר מתן פסק הדין בערכאה הראשונה הוחלט להעבירו לבית סוהר אחר, ולשלבו בהליך טיפולי. לפיכך, אין להידרש, לדעתו, להשלכותיו ההיפותטיות של השיוך – שכן אם יתקבלו בעתיד החלטות כאלה, המבקש יוכל להשיג עליהן בהליך המתאים.

4. דין בקשת רשות הערעור להידחות. אמנם, "מקום בו מתקיימת בבירור פגיעה בזכויותיו של האסיר, או כאשר נגרם לו עוול ממשי, יהיה ניתן לראות במקרים שכאלה סוגיה בעלת חשיבות כללית", המצדיקה, כשלעצמה, מתן רשות ערעור בגלגול שלישי" (רע"ב 7920/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (15.2.2018); רע"ב 170/13 גבריאלי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (24.1.2013)). אולם, זה אינו המקרה שלפנינו. שירות בתי הסוהר הבהיר כי השיוך לכנופיה לא מנע מן המבקש להשתלב בתוכנית טיפולית, ובקשת רשות הערעור אינה מצביעה על פגיעה ממשית אחרת בזכויותיו. יצוין כי בתגובה שהגיש לתשובת שירות בתי הסוהר טען המבקש שהשיוך מכביד עליו גם

במובן זה ש"כל בקשה או נושא שהם טריוויאליים אמורים לעבור אישור" – אלא שכל עוד האישורים ניתנים (ולא נטען אחרת) אין בכך כדי לשנות את התמונה. השאלות הפרטניות הנוגעות להערכת המידע עליו התבססה החלטת שירות בתי הסוהר בעניין השיוך אינן עומדות, אפוא, בקריטריונים למתן רשות ערעור.

אשר ליתר טענות המבקש – מקובל עלי כי אין להידרש להן בהליך הנוכחי, מן הטעמים עליהם הצביע שירות בתי הסוהר: העלאתן לראשונה במסגרת בקשת רשות הערעור, ואי מיצוי ההליכים על ידי המבקש.

5. מטעמים אלה, הבקשה נדחית, ועמה הבקשה למינוי סניגור.

עם זאת, למקרא החומר המודיעיני – על חלקיו העוסקים במבקש עצמו, ובכנופיה כולה – יש להעיר כי "חזקה על הגורמים המוסמכים כי ככל שיהיה בכך צורך ובהתאם לנסיבות העניין, ישובו ויעריכו את מצב הדברים בעתיד", כלשון שירות בתי הסוהר בתשובתו.

ניתנה היום, כ"ו בחשוון התשע"ט (4.11.2018).

ש ו פ ט